

Tisztelt Közgyűlés!

Mindenek előtt szeretném megköszönni a négy évvel ezelőtt kapott lehetőséget, hogy az AOSZ alelnökeként Magyarországon a "hivatalos" (azaz a mindenkori kormány számára partner) autista érdekvédelmi szervezet munkájában érintettként részt vehettem. Röviden bemutatkozom: Csonka Gábor vagyok, okleveles villamosmérnök, 47 éves, egy tündéri kislány édesapja, és autista. Egyéni vállalkozóként dolgozom a szakmámban: ipari gyártósorok szervizelésével, gépek fejlesztésével, építésével stb. foglalkozom. Tagja vagyok az AOSZ mellett önállóan működő ASD Munkacsoportnak is. Érintettként azt gondolom, hogy nem csak azért hasznos mindenkinek, ha tovább folytathatom a munkát alelnökként, mert ez egyfajta garancia a semmit rólunk nélkülünk elv érvényesülésének, és nem csak azért jó, mert divat mostanában bevonni az érintetteket is a közös munkába, hanem azért, mert azok az autisták, akik enyhébben érintettek, és viszonylag jól kommunikálnak, a tapasztalat szerint hidat tudnak képezni az autizmus és a társadalom között. Több, súlyosabban érintett gyereket nevelő anyuka is megköszönte, amikor arról beszéltem nekik, ami bennem van, ahogy bennem levettül a világ, mert felismerték a hasonlóságot az ő gyerekekükhöz, és ezáltal az élmény által közelebb tudtak hozzá kerülni. Ezt alelnökként sikerült "egyel magasabb szintre" emelni azáltal, hogy döntéshozóknak is megmutattam, milyen az autizmus közelről. (Gulyás Gergely egészen jól viselte.) Emellett szeretném továbbra is minél hatékonyabban támogatni az AOSZ jelenleg is futó projektjeit, és erősíteni az érintettek érdekképviselését, különös tekintettel a felnőtt ellátásra.

Budapest, 2020. augusztus 25.